

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/530/2015
Identifikačné číslo spisu:	7613211418
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7613211418.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, IČO: 35944471, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, IČO: 36 866 733, proti odporcovi N. P., bývajúcemu v X., o zaplatenie 13,60 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7 Ro 371/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 7. mája 2015 sp. zn.5 Co 340/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 22. novembra 2013 č.k. 7 Ro 371/2013-16 uložil navrhovateľovi, aby zaplatil súdny poplatok 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Košiciach uznesením z 7. mája 2015 sp. zn.5 Co 340/2014 napadnuté uznesenie potvrdil (§ 219 O.s.p.). Podľa jeho názoru rozhodol prvostupňový súd správne. Bolo totiž na navrhovateľovi, aby preukázal, že návrh doručený súdu v roku 2013 je identický s návrhom, ktorý (ako tvrdí) podal v roku 2006; navrhovateľ to ale nepreukázal. So zreteľom na to nemohlo dôjsť k preklúzii v zmysle § 13 zákona č. 71/1991 Zb. V prejednávanej veci navrhovateľovi vznikla podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu súčasne poplatková povinnosť, keďže jeho podanie bolo urobené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktorým bol vytvorený súdny spis. Súd neakceptoval tvrdenia navrhovateľa, že v minulosti nekonal a, že ide o pôvodnú žalobu, o ktorej ešte nebolo rozhodnuté, lebo toto konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku z návrhu a v roku 2013 bola na súd na DVD nosiči odstúpená žaloba, o ktorej bolo rozhodnuté tak, že podanie bolo odmietnuté. Súd bol povinný návrh na vydanie platobného rozkazu, aj keď datovaný v roku 2006, došlý však v roku 2013, riadne vytlačiť so zreteľom na to, že bol podaný

elektronicky a vytvoriť nový spis a prideliť mu spisovú značku.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v tom istom roku prijať jeho návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky označil ich postup za protiústavný a prikázal im rešpektovať, že právne účinky návrhu nastali jeho podaním. V danom prípade to súd prvého stupňa nevzal na zreteľ. I keď navrhovateľovi vznikla poplatková povinnosť v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 nepodal žiadny nový návrh, súd ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Prehliadol, že v roku 2013 mu nebolo možné vyrubiť súdny poplatok, lebo došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Podľa názoru dovolateľa mu tým súdy v konaní odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadal preto napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 269/2013, 1 Cdo 281/2013, 2 Cdo 411/2013, 2 Cdo 424/2013, 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 436/2014, 3 Cdo 355/2014, 3 Cdo 464/2014, 3 Cdo 452/2014, 3 Cdo 460/2014, 3 Cdo 462/2014, 3 Cdo 465/2014, 3 Cdo 494/2014, 3 Cdo 495/2014, 3 Cdo 496/2014, 3 Cdo 498/2014, 3 Cdo 500/2014, 3 Cdo 516/2014, 3 Cdo 518/2014, 3 Cdo 520/2014, 3 Cdo 530/2014, 4 Cdo 361/2013, 4 Cdo 372/2013, 5 Cdo 323/2013, 5 Cdo 330/2013, 5 Cdo 330/2014, 5 Cdo 375/2014, 6 Cdo 458/2013, 6 Cdo 465/2013, 7 Cdo 258/2013, 7 Cdo 268/2013, 7 Cdo 364/2014, 8 Cdo 219/2014, 8 Cdo 95/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľa podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.